



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.267/2024/25.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2025. év július hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 3.B.468/2023/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 38.825.500,- (harmincnyolcmillió-nyolcszázhuszonötezer-ötszáz) forintra mérsékli.

A vagyonekobzás alá eső Ford Fiesta típusú személygépkocsi forgalmi rendszáma: rendszám1.

Amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül azt nem veszi át, akkor az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 26.670 (huszonhatezer-hatszázhetven) forint bűnügyi költséget Terhelt1 vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Főügyészség a 2023. december 4. napján érkezett NF.5261/2023/4-I. számú vádiratában Terhelt1 vádlottal szemben a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő bünszervezetben, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vádat. Egyúttal indítványozta, hogy a bíróság a Fővárosi Főügyészség által a vádlottal 2023. július 19. napján kötött, majd 2023. október 19. napján módosított egyezséget hagyja jóvá.

[2] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 31. napján tartott előkészítő ülésen a törvényi feltételek fennálltára tekintettel az egyezséget a 3.B.468/2023/17-I. számú végzésével jóváhagyta.

[3] A Fővárosi Törvényszék az előkészítő ülésen kihirdetett 3.B.468/2023/17. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő bünszervezetben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetésében. Ezért őt 8 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, valamint rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, meghatározva a beszámítás átváltoztatási kulcsát. A vádlottól lefoglalt forintra és svájci frankra, valamint videokártyákra, számítógépre, Ford Fiesta személygépkocsira és annak forgalmi engedélyére, illetve további 39.181.860 forint összegre vagyonek Kobzást rendelt el. A bűnjelek közül a kábítószereseket, a kábítószeresekkel szennyezett tárgyakat és két darab mobiltelefont elkobozta, míg egyéb tárgyak kiadásáról, illetve megsemmisítéséről rendelkezett, illetve a vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a kihirdetésekor Terhelt1 vádlott és védője jelentett be fellebbezést a vagyonek Kobzás enyhítése érdekében, az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.577/2024/3. számú átiratában a vádlott és védője fellebbezését részben alaposnak tartotta.

[6] Kifejtette, hogy a fellebbezések kizárólag az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezést sérelmezték, ezért a másodfokú felülbírálat a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelmű.

[7] A vádhatóság álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályokat túlnyomórészt megtartotta, abszolút eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú bíróság olyan relatív eljárási szabálysértést valószínűsített meg, amely a másodfokú eljárásban orvosolható. Így a törvényszék nem tett eleget a Be. 504.§ (4) bekezdése szerinti kötelezettségének, mert a vádlottat nem nyilatkoztatta a büntetéskiszabási körülményekre.

[8] Az elsőfokú bíróság megvizsgálta és végzéssel jóváhagyta a vádlott és az ügyészség által kötött, majd módosított egyezséget, melynek jegyzőkönyveit a vádirattal együtt benyújtották. Az egyezés jóváhagyására törvényesen és megalapozottan került sor, így a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható. Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a

váddal egyezően a vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése törvényes és azonos volt a vádirati minősítéssel.

[9] A vádhatóság meglátása szerint, mivel a törvényszék a vádlottat a kihallgatása során nem nyilatkoztatta a büntetéskiszabási körülményekre, ezért az ítélet indokolása csak részben felel meg a Be. 736.§ (5) bekezdésének. A Be. 561.§ (3) bekezdés b) pontja értelmében az ügydöntő határozat indokolásának tartalmaznia kell a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, azonban az ítélet ennek nem tesz eleget. Hivatkozott a következetes bírói gyakorlatra, melynek értelmében a vádlott személyi körülményei nem képezik a történeti tényállás részét, ezáltal korlátozott felülbírálat esetén a tényálláshoz kötöttség ezek vonatkozásában nem érvényesül, így a vádlott ezekre vonatkozó meghallgatását és az elsőfokú ítélet indokolásának ezzel való kiegészítését tartotta szükségesnek.

[10] A fellebbviteli főügyészség szerint helytállóan rendelkezett a bíróság, amikor a vádlottal szemben a kábítószer értékesítéséből származó, ténylegesen a vádlott által megszerzett pénzösszegre vagyonekobbzást rendelt el. Az irányadó tényállás alapján azonban megállapítható, hogy ez az összeg 38.202.360 forint volt, ezért e rendelkezés korrigálásra szorul. Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor a vádlottól lefoglalt forint és svájci frank készpénzre és a lefoglalt tárgyakra, köztük a gépkocsira vagyonekobbzást rendelt el. A vagyonekobbzás esetében fordított bizonyítási teher érvényesül, azaz a törvényi vélelmet az elkövetőnek kell megdöntenie, neki kell bizonyítania a vagyon törvényes eredetét. A vádlott viszont a vagyonekobbzás tárgyát képező dolgok eredetét semmiféle bizonyíték megjelölésével nem igazolta, nem bizonyította, hogy azokat nem a bünszervezetben történő részvétele, illetve a kábítószer-kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerezte, így a törvényi vélelmet nem döntötte meg. E rendelkezés annyiban szorul pontosításra, hogy a személygépkocsi forgalmi rendszáma: rendszám1. Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további rendelkezései törvényesek voltak.

[11] Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság hallgassa meg a vádlottat a büntetéskiszabási körülmények tisztázása érdekében, és a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vagyonekobbzásra vonatkozó rendelkezést korrigálja, az ítélet indokolását a vádlott személyi körülményeivel egészítse ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[12] Terhelt1 vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott meghallgatása körében a személyi körülményein túl a vádlottat a vagyon eredetére is nyilatkoztassa.

[13] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[14] A nyilvános ülésen Terhelt1 vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

[15] A vádlott védője a nyilvános ülésen tartott védőbeszédében azt indítványozta, hogy az ítéltábla a vagyonekbevételek összegét az elsőfokú ítéletben, illetve a főügyészi átiratban írt összegek közül a kisebb mértékűben állapítsa meg.

[16] A védelmi fellebbezések a vagyonekbevételek enyhítésére vonatkozóan alaposak.

[17] Az ítéltábla mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy - figyelemmel az egyezség esetén lefolytatott eljárás speciális szabályaira - volt-e helye fellebbezésnek az elsőfokú ítélet ellen a vagyonekbevételek miatt.

[18] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 738. § (1) bekezdése szerint egyezség jóváhagyása esetén nincs helye fellebbezésnek

a) a bűnösség megállapítása,

b) a 736. § (2)-(3) bekezdése szerint megállapított, a váddal egyező tényállás és minősítés,

c) a 736. § (3) bekezdése szerint megállapított büntetés, illetve intézkedés neve, valamint mértéke, vagy tartama és

d) az ítéletnek a 736. § (3) bekezdése szerint megállapított egyéb rendelkezése miatt.

[19] Ezzel kapcsolatban az ítéltábla előjáróban rögzíti, hogy a Be. 736. § (3a) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a bíróságnak mindenképpen vagyonekbevételeket kellett elrendelnie az annak hatálya alá eső dolgok tekintetében, hiszen a Be. 411. § (6) bekezdés értelmében a vagyonekbevételek egyezség tárgyát eleve nem képezhette. Erre tekintettel alappal rendelkezett a törvényszék ítéletében vagyonekbevételek alkalmazásáról, ezen ítéleti rendelkezés elleni fellebbezést kizáró ok viszont az előbbiek szerint nem volt megállapítható.

[20] A másodfokú eljárásban a védelmi fellebbezéseknek kizárólag a kiszabott intézkedés enyhítését célzó irányára tekintettel az ítélet korlátozott felülbírálatának volt helye. A felülbírálat terjedelmére és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó általános, illetőleg az egyezség alapján lefolytatott eljárás speciális szabályai miatt [Be. 583. § (3) bekezdés, Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa)-ab) alpont és b) pont, Be. 738. § (4) bekezdés, (5) bekezdés a)-c) pont] a korlátozott felülbírálat során is vizsgálni kellett, hogy a vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése indokolt-e, továbbá a törvényszék megtartotta-e az eljárási szabályokat.

[21] Az ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta az ügyességgel egyezséget kötő vádlott esetében a Be. XCIX. Fejezetben írt szabályait.

[22] A törvényszék a vádlott előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatára és a tárgyaláshoz való jogáról lemondására tekintettel helytállóan vizsgálta az egyezség

jóváhagyásának Be. 733. § a)-e) pontjában írt feltételeit. Ennek keretében helyesen állapította meg, hogy a vádlott esetében az egyezség jóváhagyásának valamennyi feltétele fennállt, és a megtagadásnak a Be. 734.§ (1) bekezdésében írt okai egyike sem volt feltárható. Erre tekintettel a törvényszék a Be. 735. § (1) bekezdése alapján a 2024. május 31. napján kihirdetett 3.B.468/2023/17-I. számú végzésével az egyezséget törvényesen hagyta jóvá.

[23] Ennek megfelelően az ítéltábla az ügyiratok alapján nem látta megállapíthatónak a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését megalapozó ok fennállását.

[24] A másodfokú bíróság az eljárási szabálysértések vizsgálata körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem vétett.

[25] Az elsőfokú ítélet indokolása túlnyomórészt megfelelt a Be. 736. § (5) bekezdésében és a Be. 561. § (3) bekezdés b), c) és f) pontjaiban foglaltaknak, mivel a törvényszék utalt az egyezségeen alapuló vádra és az egyezség jóváhagyására, továbbá megállapította a tényállást és feltüntette az alkalmazott jogszabályokat, de elmulasztotta rögzíteni a vádlott személyi körülményeit. Az ítélet személyi része körében tett megállapítások azonban a tényállásnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel nem részei, ekként korlátozott fellebbezés esetén is kiegészíthetők, illetve helyesbíthetők.

[26] A vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, így meghallgatására nem kerülhetett sor. A Be. 599.§ (5) bekezdése értelmében a fellebbezés a szabályszerűen idézett vádlott távollétében akkor is elbírálható, ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges.

[27] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az egyezséget jóváhagyta, így a személyi körülmények körében feltárható bünteteskiszabási körülmények a kiszabott büntetés mértékét nem érintették. A másodfokú eljárásban a felülbírálat korlátozott voltára figyelemmel a bűnösség kérdése és a kiszabott büntetés mértéke szintén nem volt vizsgálható, ezért a vádlott meghallgatása a másodfokú eljárásban sem volt szükséges, a fellebbezés enélkül is elbírálható volt.

[28] Az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott és az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére a Be. 733.§ e) pontja alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozatára és az ügy irataira alapítva.

[29] Az ítéltábla észlelte, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény törvényhelyében nem került feltüntetésre a kereskedés elkövetési magatartásra utaló fordulat, illetve a társtettesi elkövetői alakzat, azonban a hatályos Be. 736.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság az ítéletben a vád szerinti tényállástól, minősítéstől – az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező kérdések kivételével – nem térhetett el.

[30] Az eljárási szabályok, az esetleges felmentési és eljárási megszüntetési okok fennállásának vizsgálatán túl - a korábbiakban már írtak szerint - az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálata kizárólag a vagyoneklobzás kérdésére vonatkozott; az a bűnösség megállapítására, a törvényszék által megállapított és a váddal egyező tényállásra, a minősítésre, az egyezségnek megfelelően kiszabott büntetésre nem terjedt ki.

[31] A másodfokú bíróság nem osztotta a vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbotzás törvényességét vitató védői érveket.

[32] Az elsőfokú bíróság ítéletének [93] - [105] bekezdéseiben részletesen számot adott arról, hogy az egyes vagyonelemek milyen jogcímen estek vagyonekbotzás alá, az e körben kifejtett indokaival a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett, annak megismétlése szükségtelen. Az ítéltábla e körben azt emeli ki, hogy a Btk. 74/A. § (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében vagyonekbotzás esetében fordított bizonyítási teher érvényesül, azaz a törvényi vélelmet az elkövetőnek kell megdöntenie, neki kell bizonyítania a vagyon törvényes eredetét. A vádlott viszont a vagyonekbotzás tárgyát képező dolgok eredetét nem igazolta, nem bizonyította, hogy azokat nem a bűnszervezetben történő részvétele, illetve a kábítószer-kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerezte, így a törvényi vélelmet nem döntötte meg.

[33] Ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor vagyonekbotzást rendelt el a vádlottól lefoglalt forintra és valutára, valamint a nyomozás során lefoglalt rendszám1 forgalmi rendszámú Ford Fiesta típusú személygépkocsira és az informatikai eszközökre. Az ítéltábla a gépkocsi beazonosítása érdekében feltüntette annak forgalmi rendszámát.

[34] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az ugyancsak a kábítószer-kereskedelem elkövetéséből származó, de készpénzben és egyéb vagyontárgyakban már fel nem lelhető összegre is vagyonekbotzást alkalmazott a vádlottal szemben.

[35] Az elsőfokú bíróság viszont nem indokolta részletesen a vádlott kábítószer-kereskedői magatartásával összefüggő, lefoglalásra nem került, pénzösszegben kifejezett vagyonekbotzás összegét. Mivel a vagyonekbotzás az értékesítésre fordított, vagy arra szánt vagyonra ugyanúgy kiterjedt, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő haszonra, ezért az ítéleti tényállás [36], [44], [46], [47], [48], [49], [50], [59], [66], [75] és [79] bekezdésében szereplő teljes összeg, összesen 43.030.500 forint vagyonekbotzás alá esett. E cselekményeknél a kábítószer vételára bizonyítottan Terhelt1 vádlott részére, illetve tőle másik társának került átadásra. Így a felderítetlen vagyonra a vagyonekbotzás pénzben kifejezett összege - a lefoglalt 4.205.000 forinttal csökkentett mértékben - helyesen 38.825.500 forint. Ennek megfelelően az ítéltábla a vagyonekbotzás összegét ekként mérsékelte.

[36] A másodfokú bíróság a Be. 321.§ – 2024. március 1. napjától hatályos – (5a) bekezdésének megfelelően arról is rendelkezett, hogy a vádlott részére kiadni rendelt dolog esetében, amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[37] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[38] Mindezekre tekintettel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen - a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján

megváltoztatta, a vagyonekhozás összegét pontosította, a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében a törvényszék ítéletét egyebekben helybenhagyta.

[39] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként 26.670 forint büntügyi költség merült fel, melyet az ítéltábla a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7.§ (1), (2) és (3) bekezdései alapján a kirendelt védő felkészülési díjaként ÁFÁ-val növelt összegben határozott meg.

[40] A másodfokú bíróság a költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[41] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése zárja ki, mivel az elsőfokú bírósággal ellentétes döntés másodfokon nem született.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kováts Katalin s.k.

előadó bíró

Dr. Kertész Andrea

bíró

A Fővárosi Törvényszék 3.B.468/2023/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.267/2024/25. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. év július hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke